

Nyugtalan húsvétot!

“Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti? Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával.” (1Korinthus 5:6-8)

Van az első húsvéti történetben valamiféle nyugtalanság. Az asszonyok aggodalma a sírkő elhengerítése miatt, a félelmükben elrejtőzött és bezárkózott tanítványok reszketése, a Jézus ellopásától tartó farizeusok hektikussága, Tamás hitetlensége és hezitálása. Úgy tűnik, minden összekuszálódott, semmi sincs a rendjén, a helyén. Kételemek, félelmek, szorongás, bűntudat, egyéni és közösségi sorsok bizonytalanságai, kilátástalanságai kiáltanak ki a jól ismert húsvéti történetek sorai mögül. De éppen a félelmük és a nyugtalanságuk az, ami eggyé kovácsolja őket. Éppen ez a Krisztustól való távolságérzetük, Jézus halála után érzett ürességük, és a Mester látszólagos kudarca miatti csalódottságuk olvasztja őket egy közösséggé. Ez az első húsvéti közösség!

S éppen ez az első húsvéti közösség nem tesz mást, csak fél, s nyugtalanságában, félelmében felejt el Jézus szavait, a jövőre tett ígéreteit, amelyek előre jelezték sorsát: halálát, de egyben feltámadását is! Az első húsvéti közösség bizony féltő, szorongó, és aggódó közösség. Öröm, reménység, bizalom, és bátorság nélküli, gyászoló gyülekezet.

Pál apostol szintén húsvéti közösségnek írja intő szavait, hiszen Krisztus feltámadása után nem beszélhetünk csak a feltámadás és a Feltámadott fényében értelmezett közös-

ségről. Az első húsvét után éppen az vált meghatározóvá minden közösség, gyülekezet számára, hogy mennyire közeledtek Krisztushoz, vagy éppen hogy mennyire távolodtak el Tőle, mennyire fogadták el vagy mennyire utasították el Őt és tanításait.

Pál számára a húsvét azt jelenti, hogy Krisztussal új fejezet kezdődött a világ történelmében. A megfeszített Jézus, s maga Jézus szava is él, és világot, embert, hitet, istenképet, gondolkodást, életet megváltoztató ereje van. A feltámadás nem más az apostol gondolkodásában, mint hogy az Istenről és a

---

Feltámadt Isten szent Fia,

Őnéki zeng a glória.

Halleluja, halleluja.

Legyőzte sírnak éjjelét,

Dicsérik Jézus nagy nevét!

Halleluja, halleluja!

Ujjongó hálaénekekben

Hadd áldunk, Jézus, szüntelen!

Halleluja, halleluja!

Előttünk jársz, mint hű vezér,

És boldog néped célhoz ér.

Halleluja, halleluja!

---

világról addig szóló elképzelések elmúltak, s így mindenkinek el kell tennie a régi hitét, ősi elképzeléseit, babonáit, felfogásait, hibáit, és mindenkinek fel kell támadnia új életre, új igazságosságra, új gondolkodásmódra, és új világszemléletre. Húsvét nem más, mint az ember új életének a kezdete.

A régi és új egymásnak ellentmondó feszültsége, a Krisztus előtti és a Krisztus utáni életmód közötti különbségek súrlódása, a korinthusi húsvét utáni Krisztus-közösség krisztustalansága váltja ki az apostol intő és sürgető szavait: “Takarítsátok ki a régi kovászt,

hogy új tésztává legyetek...” Kovászról beszél Pál, amely az egész tésztát megkeleszti, s amely az Ószövetségben tisztátalannak számított – innen veszi át az Újszövetség, és szimbolikus értelemben használja. Egy kicsike kis valami, ami nagy dolgokat képes megbomlasztani, tönkretenni. Egy kicsit sem! – szól röviden az intelem. A Krisztus-közösséget bomlasztó erővé, idegen kelesztő hatalommá válhat a legkisebb félrelépés, félrehajlás. Az óemberből visszamaradt vágyak, szenvedélyek, kívánságok, krisztustalanságok, és istentelenségek még a legkisebb mértékben is megfertőzik az egész gyülekezetet, az egész közösséget. Krisztus váltságáhalála a figyelmeztetés minden elkövetett bűnünkre és hibáinkra: Istennek sokba került a mi megváltásunk – tulajdon Fiának a vérébe.

Éppen ezért nem nyugtathat meg Krisztus halála és feltámadása. Húsvét nem azt üzeni a számunkra, hogy Krisztus feltámadása elhozta számunkra a várva várt nyugalmat, s véget vet minden nyugtalanságunknak. Mert éppen a feltámadás az, ami nem stabilizálja a keresztyén ember életét, hanem mozgató és nyugtalanítja azt. A feltámadás éppen nem azt jelenti, hogy a réginél, az ónál állva maradunk, hanem hogy induljunk és mozduljunk el az új felé. A bűn elhagyásával a büntelenség szabadsága, a halál kötelékeinek krisztusi leoldásával a feltámadás, a földi megkötöttség eloldásával a mennyei örök élet reménysége válik láthatóvá számunkra ezáltal.

Valóban: a feltámadás tele van nyugtalansággal. Az első húsvét is tele volt nyugtalansággal. S minden húsvétban kell lennie nyugtalanságnak. Ez nem lehet soha az a szorongó és aggódó nyugtalanság, mint amelyet az első [✓]

húsvét reggelen átéltek az asszonyok vagy a tanítványok. Ez olyan nyugtalanság, amely újabb és újabb impulzusokat ad arra, újra és újra ösztönöz minket, hogy legyen bátorságunk, erőnk és merszünk mi magunknak is harcolni és küzdeni önmagunkban és a világban a régi kovász, a régi életünk, szokásaink, bűneink, istentelenségünk és Krisztus-nélküliségünk ellen, hogy győztes erővel induljunk az új és folyamatosan megújuló keresztyén életre, dinamikus, mozgalmas Krisztus-követésre. Ez olyan nyugtalanság, amely állandóan ösztönöz a jobb és minőségibb életvitel megvalósítására.

Nagy ünnepek alkalmával, így húsvétkor is előszeretettel kívánunk egymásnak békés és nyugodt ünnepeket. Amikor az Istentiszteleten nyugalmat, harmóniát és békességet keresünk lelkünknek, akkor nem biztos, hogy a legmegfelelőbb húsvéti nyugtalanságról beszélni és éppen arra buzdítani. De éppen ez az, amit mindannyiunknak át kell élnie ahhoz, hogy a feltámadás erejét és hihetetlen dinamikáját megérezzük és magunkévá tegyük, hogy ezzel a nyugtalansággal vessünk véget a régi életünknek, hogy ezzel az immáron húsvét utáni, a feltámadás fényében és tényében lüktető nyugtalansággal tudjuk mondani: Krisztus feltámadott!

Kovács Krisztián - e.p.

ÍGY IMÁDKOZZUNK –

Urunk Jézus Krisztus! Hálát adunk azért a bizonyosságért, hogy valóban feltámadtál és élsz. Nem volna egyház a világban, ha nem élnél. Te gyűjtöd össze Magad köré, Te tartod meg a hitben, és Te újítod meg szeretetben a Te népedet. Nélküled csak jóigyekezetű emberek vagyunk, akiket mindig elbuktat a bűn, vagy képmutatók, akiknek a látszatkeresztyénségén mosolyog a világ. Légy velünk, és add nekünk a Te szeretetedet, a feltámadás erejével. Állíts Magad mellé, hogy megszabaduljunk a halál félelmétől, és a gyermek bizalmával tekintsünk Rád, Aki az Atyával és a Szentlélekkel Isten, élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen. [A]

Én, én okoztam...

Bőjti időszakban többször is elénekeltük evangélikus énekeskönyvünk 198. énekének ezt a sorát: "Én, én okoztam minden szenvedésed." Soha nem tudjuk így kimondani az én szavunkat, mint itt, ebben az énekben. Életünkben az én sokszor elhagyja ajkunkat különböző hangsúlyokkal. Néha dicsekszünk, néha kétkedünk, néha pedig csodálkozunk, amikor az én elhangzik ajkunkról.

Én! Mennyiszer szólal meg határozottságunk. Majd én megmutatom a világnak! Én mindezt el tudom végezni! Én vagyok ebben a legjobb. Én még erkölcsösen is élek! Én tudok dicsekedni vallásosságommal, keresztyénségemmel is!

Aztán jön a kétkedő kérdés is. Én? De hiszen én ott sem voltam! Én meg sem szólaltam! Én nem tettem semmi rosszat! Nekem nincs ehhez közöm! Mondjuk olykor talán joggal, amikor ártatlanul vádolnak, de még többször tapasztaljuk, hogy az igazságot megtagadva mondják sokan: Én ártatlan vagyok ebben a dologban! Nekem ehhez nincs semmi közöm! Én mosom kezeimet!

Elkövetkezik olykor a csodálkozás ideje. Én? Valóban én vagyok az, aki nyertem? Nem tréfálnak? De hiszen én nem hittem volna, hogy valami ennyire jó is történhet velem? Én? Igazán én vagyok az? Forгатom a jó hírt hozó levél borítékját újra és újra: biztos, hogy én vagyok a címzett? Nem tévesztette el valahol valaki ezt a dolgot? Én? Éppen én?

Húsvét ünnepekor ez a szó egészen másképpen szólal meg. Másképpen mondja az ember a felkiáltójeles ént, másképpen a kérdőjeleset, és másképpen a kétkedőt.

Nagypénteken Krisztus keresztyén nézve eláll a szavunk. Itt nem tudunk dicsekedni, hogy én ugyan megmutattam volna! Én is megtettem volna ezt! Én még többre is képes volnék! Elhalikul a szavunk, mert csak azt tudjuk mondani, amit szeretett evangélikus énekünk gyönyörű versszaka ír: "Én, én okoztam minden szenvedésed. Bűneim vittek keresztfára téged. Mindazt, mit, Jézus, eltűrtél helyettem, Én érdemeltem."

Én? Én aztán nem okoztam semmit sem, állítja a magabiztos, büszke em-

ber. Nagypénteken azonban el kell, hogy tűnjön ez a büszkeség, ez az önteltség. Hiszen üdvösségünk ára függ a kereszten. Itt mi már semmit sem mondhatunk, mert Krisztus mindent odaadott, mindent elvégzett értem.

Én? Kérdezi az ember, amikor eljut a tudatáig, hogy a nagyheti események, Jézus Krisztus halála és feltámadása értem történt. Én? Én vagyok az, akit az Isten ennyire szeret, hogy minden bűnöm ellenére az üdvösséget adj a nekem! Hát ki vagyok én?

Ugyanezt a kérdést tette fel annak idején börtönének cellájában Bonhoeffer Dietrich mártír evangélikus lelkész is, és ezt a mondatot adta versének címéül. Leírja, hogy sokan erősnek látják, pedig valójában gyenge. Sokan szabadnak látják, pedig megnyomorítja a rabsors. Végül így fejezi be versét:

Ki vagyok én? Váltig faggat, gúnyol a magány, a győtrelem.

Bárki vagyok, Te tudod, ismeresz: Tiéd vagyok én, Istenem!

A húsvéti ünnep előtt őszinte önvizsgálattal vallhatjuk meg: én érdemeltem volna a büntetést. De az az Isten, aki tud rólam, aki ismer, mégis úgy döntött, hogy Krisztust adja üdvösségünkért. Mindezek után igazi húsvéti örömmel énekelhetjük az ének utolsó versszakát:

Céломhoz érve, trónod elé lépek,
Rám ragyog égi, örök békességed.
Ott is irgalmad, szereteted áldom,
Édes Megváltóm!

Nagy Zoltán ev. lelkész (Békéscsaba)

|| Februári számunk postázását intézte Földesi József, Fördös Katinka, Fördös Márta, Rácz Zsuzsa, Rátoni-Nagy Vali, Rátoni-Nagy Tamás, Tamásy Éva, és Tamásy Zoltán. Hálásan köszönjük munkájukat.

|| Adományok nyugtázását következő számunkban folytatjuk.

|| Megköszönjük kanadai olvasóknak, hogy kérésünket figyelembe véve, előfizetésüket, adományukat, AMEK-tagdíjukat USA valutában voltak szívesek beküldeni, amire ezután is számítani szeretnénk.

|| Előfizetések (esetleges hátralékok) és AMEK-tagdíjak beküldése mindig esedékes. Felülfizetést mindenkor hálisan fogadunk. Az előfizetések, illetve AMEK-tagdíjak állását folyamatosan a címszalagon jelezzük. ■

MIT KEZDJÜNK A PRÓFÉTÁKKAL?

4. Harmadik Ézsaiás

Figyelmes kutatók régen észrevették, hogy Ézsaiás próféta könyvének 56-66. fejezetei sok tekintetben elütnek az első 39. és az utána következő fejezetek mondanivalójától. Míg az első részben olyan próféta beszél, akinek ez mintegy "foglalkozása", addig a 40-55. fejezetek fogságban levőket vigasztalnak, az utolsók pedig már egy egészen más kor embereit kívánják megszólítani, buzdítani, és bátorítani. Ezért szeretnek kutatók "Harmadik-Ézsaiásról" beszélni, amely név mögött nyilván egy névtelen próféta húzódik meg.

Életéről ezért semmit sem tudunk meg, inkább csak sejtjük, hogy a Kr. születése előtti 5. évszázadban élhetett. Néhány égetően fontos kérdés foglalkoztatta és az ezekre kapott isteni feleleteket próbálta hűen továbbadni. Izgatta őt, hogy nincsenek jó pásztorai a népének, az is, hogy népe – talán éppen ezért – bálványokhoz fordult. Emiatt elhanyagolták a kegyesség mindennapi gyakorlatait, csak külsőleg ünnepelték a templomi Istentiszteleteket, nem vették komolyan a szombati ünnepnap megtartását, s már csak az anyagi előrejutás érdekelte őket igazán.

Már csak emiatt is érdemes figyelmesen olvasni ennek a névtelennek a szavait. Hiszen úgy tűnik, hogy ezek a kérdések nekünk is legalább ugyanolyan gondot okoznak. A rossz pásztorokkal talán még csak elbánnánk, de modern világunk annyi istenpótlékkal csábít, annyira felszínes lett a vallásosságunk, kiürülnek a templomok, az ünnep- és munkanap között már alig is tudunk különbséget tenni, no és szerfeletti mértékben vagyunk csak az

anyagi előrehaladásunk biztosításával elfoglalva, – s mindez az Istennel való kapcsolatunk kárára megy.

S mégsem látta Harmadik Ézsaiás ezeknek a rossz körülményeknek az ostromlásában a maga legfőbb feladatát. Inkább igyekezett eleget tenni két másik megbízatásnak. Szent meggyőződéssel hirdette, hogy a nép – és minden más nép – útja, előbb-utóbb Jeruzsálembe vezet, mert Isten oda gyűjti majd mind a népeket. A templom lesz "minden nép imaháza" (56:7), s ott hull majd térdre mindenki az Úr előtt, hogy Őt imádjá vég nélkül. Ma, amikor Jeruzsálem sorsa felől teljes bizonytalanságban vagyunk, nem árt figyelni Ézsaiás jövődőlésére.

Számunkra azonban valószínűleg még sokkal fontosabb a második üzenet. Márcsak azért is, mert ezzel azonosította magát a mi Urunk, Jézus Krisztus. A próféta titokzatos valakit jövődől meg, akin az Úr Lelke lesz, akit fölken, azaz szolgálatába vesz az Úr. Ő hoz a megtört szívűeknek, foglyoknak, megkötözötteknek örömhírt a gyógyulásról, megszabadításról és feloldásról.

Lukácstól tudjuk, hogy amikor egyszer Jézus bement a názáreti zsinagógába, azt kérte, hogy – minden felnőtt férfi jogának megfelelően – Ő is olvashasson nyilvánosan a Szent Írásokból. A kezébe adott tekercsről ő pontosan Ézsaiás 61. fejezetének első verseit olvasta föl. Ám a felolvasás balul ütött ki, mert feldühödött hallgatói a közeli hegyszakadékba szeretnék volna letaszítani. Mi történt?

Valószínűleg két kijelentése miatt háborogtak a hallgatók. Jézus ui. nemcsak felolvasta a próféta szavakat, de ki is jelentette, hogy az Ő személyében

és munkájában ezek a megjövendölt dolgok már be is teljesedtek. A másik, amin megütköztek a zsinagóga-látogatók, az Jézus kifejezett állítása volt, hogy lám, az Isten nem köti magát emberi feltételeinkhez, mint származáshoz, előkelőkhöz, vagy bizonyos néphez való tartozáshoz, stb. – hanem kegyelmét éppen a szegényeknek hirdetteti. Ők vannak legjobban rászorulva az Ő kegyelmére.

Ehhez nem voltak hozzászokva a hallgatók, sőt azt hitték, hogy Ábrahámától való származásuk már minden gondot levett a vállukról, s nekik az örök életet biztosította.

Ám nemcsak az a fontos számunkra, hogy az Úr Jézus a prófétától mit idézett, hanem az is, hogy mit hagyott ki a szavaiból. Ézsaiásnál ez áll: "... hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját." Ennek második felét azonban nem idézi Jézus. Az Ő hozzánk-jövele – lásd a karácsonyi emberrélelet! – az egész világ üdvösségét, Isten ránk kiárasztott kegyelmét hozta. Ez a vigasztaló próféta üzenet lényege, s nem valami megtorló Isten bosszújával való fenyegetés! Jézus Isten Lelkének teljességével jött (János 3:34), áldásul és megtartásul. Dehogy is akart volna Isten valamiféle bosszúállásának követe lenni!

Isten ezt a Felkentet azért adta nekünk, hogy vigasztaljon, segítsen, erősítsen, bátorítson. Ezt a tisztet vállalta föl a mi Urunk Jézus Krisztus. S mi ma is köszönjük az ismeretlen prófétának így megismert üzenetét, amelyet már ötszáz évvel az Úr eljövetele előtt meghirdetett.

D. Gémes István ev. lelkész (Stuttgart)

A világméretű bibliaterjesztés érdekében a német bibliatársaság új akciót indított. Legutóbbi jelentésükben arról adtak hírt, hogy a középázsiai államokban a Szentírás terjesztése súlyos akadályokba ütközik.

Üzbegisztánban és Kazahsztánban a könyvkereskedésekben nem kapható Szentírás. Az iskolákban tilos a terjesztése és vallásoktatás sincs, állítja az üzbegisztáni bibliatársaság vezetője. Állami regisztráció nélkül Kazahsz-

BIBLIATERJESZTÉS

tánban nem lehet semmiféle vallási irodalmat terjesztetni, importálni, vagy kinyomtatni. A vallásgyakorlás nyilvános helyeken tilos. Az egész országban mindössze három keresztyén könyvkereskedés működik. Akik a Szentírás iránt érdeklődnek, csak a bibliatársaság útján jutnak hozzá.

A német egyházak adománygyűjtési akciót kezdeményeztek a Kazahsztán,

Kirgiztán, Tadzsikisztán, Türkmenisztán, és Üzbegisztán területén élő keresztyének javára. Így akarják az érdeklődőkhöz eljuttatni a gyermekkönyveket, gyermekbibliákat, és általában a Szentírással kapcsolatos iratokat. e.e.

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPLÉST
KÍVÁNUNK MINDEN OLVASÓNKNAK!
Szerkesztőség és az AMEK tisztikara

HÚSVÉTRÓL HÚSVÉT FELÉ

Gyerekkoromban a húsvét a csípős tavaszi reggelt jelentette, amikor ébredés után, még pizsamában mentünk ki a kertbe húsvéti tojást gyűjteni. Nárciszokra és jácintokra emlékszem, és harmatos fűre, a futkározásra a fenyőtől a mogyoróbokorig, a zöld papír-fűvel bélelt kiskosárra, a barkára, és az aranyesőre, a reggelire a sonkával tojással és tormával, ami mindig túl csípős volt, de azért mindig akartam enni, mert az-hozzá-tartozik, aztán a locsolók, később pedig a szökés a locsolók elől, amikor is inkább elmentünk kirándulni.

A keresztyén vonatkozás néhány évvel később került a látóterünkbe, de igazán átéltté csak az utóbbi tíz évben vált számomra. Bőjt a készülődés időszaka; gyülekezeti tagként azt végig gondolva, egy időre elengedve, ami az idők során túlzottan öncélúvá vált az életemben; teológus-hallgatóként, szupplikációkra járva Isten jelenlétét, a most-nak szóló üzenetét keresni-találni a szavakban. Legkedvesebb időszakom a nagyhét, amelynek eseményei gyülekezetünkben virágvasárnapkal indulnak. Mindenki egy szál virággal, zöldülő ággal érkezik az Istentiszteletre, az Istentisztelet kezdetén a gyülekezet együtt öltözteti, díszíti fel az oltárt, az Istentisztelet végén pedig táncolunk egy körtáncot a templom kertjében az "Akkor majd táncolva örül Isten népe" kezdetű énekre. Nagycsütörtökön a szédervacsora főbb elemeit követve emlékezünk meg az utolsó vacsoráról és az úrvacsora szerzéséről, napgyénten pedig egésznap böjtöt tartva, a város egy csendesebb, dombos részén stációt járva, bibliai szakaszokkal, versekkel, szimbolikus cselekedetekkel idézzük fel Krisztus szenvedését és halálát. Az út egy középkori kápolnában, sötétedés után, gyertyafénynél ér véget, az Istentisztelet végi úrvacsora friss cipó és szőlőlé, amely különösen is jólesik a böjt végén. Szombat estétől a templomban virasztunk gyertyafénynél, olvasmányokkal és taizé-i énekekkel, hajnalban a napfelkeltevel és az ébredező madarak énekével együtt ünnepeleljük a feltámadást, végül egy nagy

közös reggelivel zárjuk az együttlétet.

Ez a hét számomra mindent kifejez. Közösség a barátokkal, felebarátokkal, és Istennel, ahol együtt éljük meg az ujjongó örömet és a sötétséget, az elhagyatottságot, a fizikai fáradtságot, de a felüdülést, és a fény felragyogását az életünkben ugyanúgy. Ez a néhány nap kicsiben lefedi az egész élet történéseit, és erőt ad az év többi részének, az életnek tovább- és elhordozásához. Isten áldjon meg bennünket ilyen gazdagító húsvétal ebben az évben is!

Kovács Kata, Blaho-Miller ösztöndíjas
Trinity Lutheran Seminary, Columbus

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉG

Dr. Lackner Pál, korábbi prot. táborigazgató püspök hét évi szolgálat után december 31-én leszerelt, s az új évvel a Magyarországi Evangélikus Egyházban több munkakörben tevékenykedik. Megbízták a budapesti székhelyű Magyar Evangélikus Konferencia (MAEK) főtítkári tisztségével is. Kapcsolatos interjúban megkérdezték:

Meg tud újulni ez a szervezet? Milyen jövő áll a MAEK előtt? Különösen abból az aspektusból is, hogy bár évekkel később alakult meg a [világméretű] Magyar Református Egyház, mégis nagyobb sajtónyilvánosságot kapott, mint a mi szervezetünk. Esetleg a MAEK tervez-e egyháztestté fonódást a külföldi evangélikusokkal?

Azt gondolom, hogy hiába is oldanánk fel a határokat az egyházak között, mégis nagyon nehéz lenne egy olyan egyháztestet létrehozni, amely mindegyik egyház szempontjából előnyös lenne, hiszen rengeteg feltételnek kellene eleget tenni, vagy pedig egy közös egyházi egyezmény már nagyon a minimumra lenne redukálva, aminek nem sok értelme lenne.

Látni kell azonban azt a történelmi tény is, hogy míg a [világméretű] Magyar Református Egyház egységes nyelvet mondhat magáénak, ez evangélikus egyházunk esetében nem így van, hiszen a magyarok mellett németek és szlovákok is vannak egyháztagjaink között.

Azt a törvényt természetesen elfogadhatjuk, hogy elismerjük egymás

lelkési képesítését (esetleg különböző vizsga letételével), használjuk egymás agendáját, énekeskönyvét. Ez pedig spirituális közösséget jelent. A MAEK ilyen szempontból egyfajta koordináló szervezet, így ebbe bekapcsolódhat bárki, aki szeretne szerepet vállalni ebben a munkában. e.p.

NB: Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia alapítótagja a MAEK-nek. Sz.

MINDEDDIG MEGSEGÍTETT BENNÜNKET AZ ÚR

A 2011-es AMEK közgyűlésen elhangzott főesperesi jelentés bevezető részlete

Közgyűlésünk és az előttünk lévő biennium mottójával mondunk Istennek hálát azért, hogy minket ezen a földrészen mindaddig kegyelmesen munkálkodni, szolgálni engedett. Az idő múlásában észre sem vettük, hogy 2011. május 4-én volt az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia Clevelandban történt megalakulásának 70. évfordulója. Ha meggondoljuk, hogy ebbe a hetven évbe mennyi minden fért bele, s magyar evangélikus szempontból azt megelőzően legalább további négy évtizedbe, akkor nem is tudjuk igazán felfogni, hogy mit jelent: "Mindaddig megsegített bennünket az Úr." (1Sámuel 7:12.) Előbb a kivándorlások, két világháború, Trianon, gazdasági problémák, majd hazánkban a négyévfél évtizedes szovjet uralom, közben az '56-os szabadságharc, mind mind tényezője volt a nemzet és ezen belül a magyar evangélikusság egy része szétszóródásnak.

Az Északamerikába került hittestvérek, ahol lehetőség nyílt, igyekeztek gyülekezeteket formálni, s e gyülekezeteket valamiképpen összetartani. A XX. század huszas és harmincas éveiben történtek is kísérletek átfogó szerv létrehívására, de ilyen állandó szerv csak 1941-ben alakult, az AMEK, mely egyre szűkülő körülményekben mind a mai napig megtettesíteni igyekszik a magyar evangélikus jelenlétet ezen a földrészen. Isten iránti hálával és alázattal köszönjük meg az AMEK hetven évét, s kérjük, segítő kegyelmével vezessen azokban az években, melyeket még ajándékoz nekünk. bb

A BIBLIA a nemek egyenlőségéről

A Magyarországi Evangélikus Egyházban a reformáció 500. évfordulójának megünneplésére készülve, a 2012. évben a "Reformáció és nők" témájával foglalkoznak tanulmányi sorozatban. Sz.

Úgy tűnik, hogy a nemek különbsége a legmélyebb különbség ember és ember között, hiszen ez a fajta eltérés az egész egzisztenciát alapvetően meghatározza. Ma ezt mégis ritkán hangsúlyozzuk, helyette inkább nemek egyenlőségéről, egyenjogúságáról beszélünk. Keresztyén emberként – a világ alapvető rendjének megalkotását Isten kezében tudva – feltesszük a kérdést, hogy az egyenlőségre való hivatkozás vajon valóban Isten teremtő akaratában gyökerezik-e. Avagy inkább tekinthetjük a modern kor termékének, a felvilágosult, öntörvényű ember világnézete velejárójának.

Isten a teremtéstörténet tanúsága szerint úgy látta, hogy *"minden, amit alkotott, igen jó"* (1Mózes 1:31), s ezzel saját mércéje szerint ia legmagasabb szintre helyezi a megalkotott világot, benne az embert is. Az egyetlen, amire a bűneset előtt is azt mondja, hogy *"nem jó"* (1Mózes 2:18), az a tény, hogy az ember egyedül van, nincsen hozzá illő segítőtársa. A nő megteremtésétől kezdve létezik egyáltalán az a polaritás – azaz nem kétféle emberről beszélünk! –, amely az ember létét és életrendjét jellemzi ebben a világban. Ez abban is megmutatkozik, hogy az egyébként földet, port jelentő héber *adam* szó ekkor válik tulajdonnévvé.

A teremtéstörténet szerint az immár férfiként és nőként létező ember feladata sem különbözik a nemek különbsége miatt. Sőt az egyik ezek közül, a föld betöltése (*"Szaporodjatok, sokasodjatok..."* - 1Mózes 1:28) éppen a nemek különbsége okán válik lehetségessé. Ez kifejezi a két nem alapvető összetartozását és – nem utolsósorban – éppen e küldetés betöltése során egymáshoz való viszonyát (*"Még mindketten mezítelenek voltak: az ember és a felesége, de nem szégyellték magukat"* - 1Mózes 2:25).

Arról, hogy egy ilyen egyértelmű bibliai bizonyosságtétel ellenére miért látjuk ma mégis fontosnak a nemek egymáshoz való viszonyának tisztázását, nemcsak mindennapi tapasztalat, hanem a bibliai bűneset története is

tanúságot tesz, A bűn – a történet szerint a nő vágyakozásából adódó (v.ö. 1Mózes 3:6) – elkövetésével megromlik a kapcsolat nemcsak Isten és ember között, hanem ember és ember között is, s ez azt jelenti, hogy a férfi és a nő között is megjelenik a szégyen, az elzárkózás, és az uralkodási vágy. Isten büntetésként megfogalmazott szavai a Tőle való elszakadásból következő jövőt vetítik előre; a női – olykor beteljesületlen – vágyakozást a férfi által nyújtott biztonságra és törődésre, és a férfiúi uralkodási vágyat, amely sokszor éppen a törődésről és a biztonság nyújtásáról feledkezik meg.

Társadalmi szinten ez nem jelent kevesebbet, mint azt, hogy az ember bűnös volta s arra való hajlama megmérgezi a nemek közti kapcsolatot, és eredményezi mindazokat a problémákat, amelyeknek a megoldását sokan éppen a nemek közötti kapcsolat egyenlőségének kikényszerítésétől remélik. A tapasztalatok szerint ez inkább vezet egyenlősdihez, mintsem egyenlőséghez. Hibája, hogy nem veszi figyelembe a nemek különbözőségének következményeit, ezért nem jelent megoldást egyik nem számára sem.

Első látásra úgy tűnik, hogy a Biblia is alátámasztja a nemek közötti rangkülönbség elméletét. Az ószövetségi szerzők túlnyomórészt férfiakra figyelő gondolkodásmódja látszólag háttérbe szorítja a nőket, s olykor nemcsak hogy nem tulajdonít nekik fontos szerepet, hanem meg sem említi őket. Ha azonban sorra vesszük például az ósátyák történeteit vagy egyes, a női nemről nagyon pozitívan nyilatkozó kijelentéseit, észrevehetjük, hogy ezek olyan szerepszemléletet tükröznek, amely a teremtési rendnek megfelelően, azaz differenciáltan határozza meg a férfi és a nő egymáshoz való viszonyát, küldetését.

Az Újszövetség nemektől függetlenül, minden emberre vonatkozóan meghirdeti a megváltás örömhírét, de éppen ezt a különbözőséget, polaritást használja fel Krisztus és az egyház összetartozásának szemléltetésére (Efezus 5:22-23). Ebben a szemléletben oldódik fel a sokszor félreértett mondat is: *"De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szeretted az egyházat,*

és önmagát adta érte." (Efezus 5:24-25.) Egyértelmű ugyanis, hogy az áldozat, amelyet Krisztus az egyházért hozott, s ahogyan ma egyházát hordozza, sokkal nagyobb és átfogóbb, mint az engedelmeség, amellyel az egyház – s benne az egyes keresztyén ember – erre az üzenetre válaszolni tud.

A *Galatákhoiz írt levél* egy mondata összefoglalóan így fejezi ezt ki: *"Krisztusban tehát (...) Nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban."* (3:28.) A megváltás tehát nem oldja fel a teremtési rendben meghatározott polaritást férfi és nő között, s nem teszi a két nemet feladatukat tekintve sem egyenlővé. Viszont egyértelművé teszi, hogy a megváltottság, az Istennel való kapcsolat és az ebből következő keresztyén élet szemszögéből a Szentírás alapján semmilyen hátrányos megkülönböztetés nem igazolható.

Wagner Szilárd ev. lelkész (Sopron)
In: *Evangélikus Naptár 2012*

HÚSVÉTI ÉNEK

Hívek, Jézust dicsérjétek,
Diadalmát hirdessétek,
Mert meggyőzte a halált.
Ő a halhatatlanságot
Napfényre hozta, s váltságot
Bűnös lelkünknek talált.
Szégyen
Légyen
Mindeneknek, kik hitüknek csak vallói,
De éltükkel tagadói.

Áldjuk Jézust, örvendezzünk,
Szent énekkel zengedezzünk,
Mert bétölt ígéréte!
Koporsóban nem maradt,
Dicsőséggel feltámadott,
S örökké tart élete.

Vegyük
Tegyük
Tanítását, szent vallását, vezérünknek,
Nyugalmat ez ad lelkünknek.

Már itt boldog, ki Benne hisz,
S egykor magához mennybe visz,
Hol örökké vigadunk.
Bár bomlik testi sátorunk,
Bár széjjeloszlik is porunk,
Miként Ő, feltámadunk.
Ne félj,
Csak élj
Tetszésére, ad végtére üdvösséget,
Végnélküli dicsőséget.

PARTNERSZERZŐDÉS

A SZLOVÁKIAI ÁGOSTAI HITVALLÁSÚ
EVANGÉLIKUS EGYHÁZ ÉS A
MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZ KÖZÖTT

A Szlovákiai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház a kölcsönös egymásra hatás tudatában

– Isten igéje mint hitünk alapforrása és életünk alapszabálya közvetítésével mindkét fél elfogadja és értelmezi a hitvallási iratokat (Egyesség Könyve - Liber Concordiae);

– visszatekintve minden pozitívumra, amit az Úr Jézus Krisztus missziói parancsa teljesítéséért végeztek közösen a múltban, a reformáció kezdete óta, a római katolikus egyháztól független Magyarországi Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház – mint a két partneregyház közös jogelődje – 1610-ben Zsolnán történt megalapítása óta mind ez ideig;

– testvéri közösségben a többi evangélikus egyházzal, amelyek a Luteránus Világszövetséget alkotják;

– közös munkában a többi keresztyén

egyházzal az Európai Protestáns Egyházak Közösségében, az Európai Egyházak Konferenciájában, és az Egyházak Világtanácsában;

– mindkét egyház hívóinek és az ő képviselőiknek személyes kapcsolata által megegyezett a kölcsönös együttműködés kibővítésén a következő célkitűzésekkel

A) Nemzeti megkülönböztetés nélkül építik az istentiszteleti közösséget.

B) Támogatják az egyház és a társadalom nyílt kapcsolatának építését.

C) Elősegítik a jó kapcsolatokat az egyházi oktatás területén.

D) Az élő és működő partnerkapcsolat alapján [t.i., a két egyház diakóniai szervezetei között] kibővítik az együttműködést a diakóniai ellátás terén.

E) Megszilárdítják a testvéri kapcsolatokat az egyháztagok között.

F) Támogatják a magyarországi szlovák evangélikusok és a szlovákiai magyar evangélikusok nemzeti identitását, az evangélikus testvérek hitének anyanyelven való gyakorlásának lehetőségét, tiszteletben tartva az álla-

mi törvényeket és egyházi előírásokat.

G) A közép-európai régió belül fejlesztik a kölcsönös kapcsolatokat az egyházi szervek (egyházi elnökség, püspöki kar) szintjén.

Ez a partneri szerződés az aláírás napján lép érvénybe, készült két példányban, magyar és szlovák nyelven, amely szövegek egyenrangúak.

A szerződő feleknek jogában áll bármikor javaslatot tenni a megállapodás megváltoztatására. A javasolt változtatások csak kölcsönös jóváhagyás után lépnek érvénybe.

Ezt a partnerszerződést a szerződő felek március 21-én Komáromban írták alá ünnepség keretében.

A szerződés aláírói:

Gáncs Péter elnök-püspök

Pröhle Gergely országos felügyelő

Miloš Klátik egyetemes püspök

Pavel Delinga egyetemes felügyelő

NB: Az A.-G. paragrafusok mindegyikéhez tartalmi részletezés tartozik, amelyeket alkalomról alkalomra lapunkban közölni szándékozunk. - Sz.

HÚSVÉTI ÖRÖMHÍR

Krisztus mondja: "Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai." (Jelenések 1:18)

Húsvétal az ige ezt az örömhírt zengette: "Az Úr feltámadt! Az Úr valóban feltámadt! Dicsérjük az Urat! Hallelujá!" A feltámadás ünnepén miért dicsőítsük az Urat? "Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmassága szerint újjászülte minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által." (1Péter 1:3) A húsvéti örömhírt "első kézből" az Úristen küldöttje, egy fehér ruhás ifjú adja a tudtunkra: "Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt." (Márk 16:6) A négy evangélium egybeeső tudósítása szerint Jézus feltámadásának nem voltak szemtanúi, az üres sírt először asszonyok látták, s negyven napon át csak a benne hívő tanítványai találkozhattak a feltámadott Úrral. Majd később, a damaskuszi úton "legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is. Mert én a legkisebb vagyok az apos-

tolok között..." (1Korinthus 15:8-9) – vallja Pál. A feltámadás mindenkor tagadóinak ő ezt üzeni: "Hiszen ha nincs a halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel." "Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje." (1Korinthus 15:13.20)

A balga emmausi tanítványoktól maga a feltámadt Úr Jézus kérdezte: "Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?" A titokzatos Úrtárs feltárta előttük az Írásokat, és a vendégből házigazda lett, aki "asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta" (Lukács 24:26.30). Ma is az igében és az úrvacsorában lehet Vele személyesen találkozni, mert "Jézus Krisztus legyőzte a halált, és világosságra hozta az el nem múlt életet az evangélium által" (2Timótheus 1:10)

A mi életünk el van rejtve a Krisztusban, mondhatjuk hát: "ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, testem is biztonságban van. Mert nem hagysz engem a holtak hazájában..." (Zsoltár 16:9-10) Pál a feltámadás himnuszában erről így vall: "...első zsengeként

támadt fel Krisztus, azután az Ő eljövetelekor következnek azok, akik a Krisztuséi." (1Korinthus 15:23) De hogyan támadnak fel a halottak? Pál meg is válaszolja a feltett kérdést: elvettetik romlandóságban, gyalázatban, erőtlenségben az érzéki test; feltámasztatik romolhatatlanságban, dicsőségben, erőben a lelki test (lásd 1Korinthus 15:42-44). "Azért kell feltámadásnak lennie, mert Isten mondta. Különben nem volna mindenható Isten és Teremtő!" (Luther) Jézus visszajövelekor válik ez nyilvánvalóvá; Ő a kereszten legyőzte a bűn, a halál s az ördög hatalmát! "Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?" (1Korinthus 15:54-55)

Hála legyen Istennek, "mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott" (1Korinthus 5:7)! Isten választott ki és hívott el az üdvösségre. "Igaz beszéd ez: Ha velem együtt haltunk meg, velem együtt fogunk élni is." (2Timótheus 2:11) Mert "Jézus él, én is Velem! / Hol van, halál, nagy hatalmad?" (EÉ 223:1) Garai András - e.é.

AZ EGYHÁZ HÍREI OTTHONRÓL

• A Magyarországi Evangélikus Egyház egy teljesen felszerelt mentőautót adományozott az Országos Mentőszolgálatnak 2012. február 24-én a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium épülete előtt. A VW Crafter gépjármű összesen 34 millió forintba került, amelynek árát evangélikus hívek és az országos egyház adták össze. Az egyház célja, hogy ezzel egy sajtósághoz, evangélikus módon járuljon hozzá az államadósság csökkentéséhez. Pröhle Gergelytől, a MEE országos felügyelőjétől a kormány nevében Réthelyi Miklós nemzerőforrásügyi miniszter vette át ünnepélyes keretek között a mentőautót. Gáncs Péter elnök-püspök mondott igei köszöntőt és áldást.

• A Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinata 2012. évi első ülésén többek között jóváhagyta a magyar és szlovák ev. egyházak közti partnerszerződés szövegét (lásd, 5. old.) → bizonyos telekcserékkel megoldotta új Luther Otthon-Szakkollégium építhetőségének a problémáját, megszabadulva két olyan épülettől, melyek már nem voltak karbantarthatók → elfogadta 10.2 milliárd forintos előirányzattal az ev. egyház 2012. évi költségvetését → helybenhagyta Kiskőrösön, Lajoskomáromban, Rákoskeresztúron, Soltvadkerten, és Szarvason alapítandó óvodák, ill., iskolák tervét.

• A magyar kultúra napja alkalmából sokszínű ünnepi eseményt szervezett január 21-én Kolozsváron a Romániai [Magyar] Evangélikus Lutheránus Egyház. Az evangélikus templomban tartott ökumenikus Istentiszteletet követően Egyed Péter egyetemi oktató bemutatta a magyar filozófiai iskola megteremtőjének, Böhm Károly (1846-1911) filozófusnak az életét és munkásságát. Rövid zenei műsor után három színészhallgató egy Heltai-szindarabot adott elő, majd Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus püspök és Tonk Márton, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem kolozsvári dékánja leleplezte az egyházi ingatlan udvarán a Kolozsi Tibor szobrászművész által készített Böhm Károly-émléktáblát.

• Február 26-án Vérteskethelyen – egyetlen magyarországi szolgálati helyén – a nyolcvan éve született és 2000-

ben elhunyt Szépfalusi István evangélikus lelkész, az Ausztriai Magyar Evangélikus Lelkigondozó Szolgálat vezetője tiszteletére emléktáblát avattak. Az ünnepi alkalommal Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Ev. Egyházkerület püspöke volt az igehirdető.

• Túrmezei Erzsébet diakonissza, költőnő születésének 100. évfordulójára két könyvet jelentettek meg. Az "Így leszel áldás – Túrmezei Erzsébet élete és szolgálata" címűt D. Keveházi László ny. ev. lelkész írta, s az Ev. Diakóniai Osztály adta ki. "A kegyelem ege alatt – Száz év, száz vers" című kötethez a száz verset id. Zászkaliczky Pál ny. ev. lelkész válogatta; ez a Fébé Evangélikus Diakonisszaegyesület és a Luther Kiadó együttes kiadásában jelent meg.

• Romániában a közelmúltban lezajlott népszámlálás adatai arról tanúskodnak, hogy 1 millió 220 ezren vallották magukat magyaroknak. Az utóbbi tíz évben tovább csökkent Kolozsvár magyar lakosságának a számaránya is: A 2011-es népszámlálás most nyilvánosságra hozott adatai szerint 16.04 százalék a magyarság aránya az erdélyi nagyvárosban, ami 49,426 főt jelent (tíz évvel ezelőtt a magyar lakosság 60,287 fő volt, az akkori összlakosság 18.96 százaléka).

A történelmi magyar egyházakat tekintve, a magyar evangélikusok száma nem csökkent drasztikusan, 492-ről 453-ra esett (8 százalékos fogyás), a reformátusok viszont több mint 7.5 ezer lelket veszítettek, azaz 38,779-ről 31,082-re fogytak (-18 százalék). A római katolikusok és az unitáriusok nagyjából ugyanolyan arányban fogytak. Az előbbieket létszáma 17,540-ről 15,082-re csökkent (-14 százalék), az utóbbiaké azonban 3,369-ről 2,938-ra (-12.8 százalék).

• A norvégok újkiadású Bibliájukat szavazták 2011 bestsellerlistájának az élére. A Norvég Bibliatársulat a jó hírt két nyelvváltozatban – bokmál és nynorsk – készítette el tizenkétévi fordítói munkával. A könyvből néhány hét alatt nyolcvanezer példány kelt el. A Norvég [Evangélikus] Egyház ezzel az új integrációs programjával is arra törekszik, hogy távoli finn-ugor nyelv-

rokonaink, a számi kisebbség hitéletét erősítse.

• Február 26-án a Nyugati (Dunántúli) Ev. Egyházkerület valamennyi gyülekezete Istentisztelet kapcsán emlékezett meg arról, hogy idén volt az 1952-ben politikai erőszakkal és törvénytelen eszközökkel megszüntetett egyházkerület újjá szervezésének a 15. évfordulója.

• Jákob János személyében református lelkész lett a Magyar Honvédség protestáns tábori püspöke. Dr. Lackner Pál evangélikus lelkész utódját február 14-én iktatták be hivatalába a bp.-nagyváradtéri ref. templomban. Az ünnepi Istentiszteleten a Magyarországi Evangélikus Egyházat Gáncs Péter ev. elnök-püspök képviselte. A tábori püspök helyettese Nánai László szds., ev. lelkész.

• "Nem azért kell revideálni a Károli-Bibliát, hogy Károli neve ne merüljön feledésbe, hanem azért, hogy az a hatás, amelyet a Károli-fordítás évszázadokon keresztül a nemzetre gyakorolt, tovább éljen" – olvasható a www.karolibiblia.hu honlapon. A református, evangélikus, és baptista egyház bevonásával 1996-ban alapított Protestáns Média Alapítvány támogatásával és megbízásából készült el a Károli-Biblia legújabb revíziója. A több évig tartó munkában református, evangélikus, és baptista teológusok, lelkészek, nyelvészek, és irodalmi szaktekinetelyek vettek részt.

A Károli Gáspár nevével fémjelzett bibliafordításról azt mindenképpen fontos elmondani, hogy a fordító és segítői az 1590-ben kiadott vizsolyi Bibliában a héber és görög mondat szerkezeteket igyekeztek minél hűségesebben visszaadni. Ugyanakkor Károli korában még jóval több volt a tisztázatlan kérdés, a nyelvi egyenetlenség, a homályos értelmű kifejezés a Szentírás akkoriban rendelkezésre álló héber és görög szövegeiben

A bibliakutatás terén a nagy horde rejű felfedezések (pl., Kumrán) és az időközben feldolgozott, egymással egybevetett, különböző korokból származó szöveghagyományok nyomán napjainkban már sok kérdőjel eltűnt, értelmezési feladat azonban maradt még bőven.

GYÜLEKEZETI HÍREK

Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia
Elnök: Bernhardt Béla főesperes
1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107
Tel.: (216) 221-3178
E-mail: AMEvKo@sbcglobal.net

CLEVELAND — ELSŐ

Beszolgáló lelkész: Tamásy Zoltán.

Templom és lelkészi hivatal: 2830 Martin Luther King Blvd. (44104). Tel.: (216) 721-7074. Vasárnapi Istentisztelet de. 10:00 órakor, angol-magyar. Mihályi Ernő gondnok telefonja 561-7316. A lelkész telefonszáma: 961-6895.

Szeretettel hirdetjük, hogy április 1-én, virágvasárnap de. 10 órakor lesz Istentisztelet úrvacsoraosztással. ■ Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása adjon erőt, hitet minden kedves Testvérünknek. Áldott nagyhetet és húsvéti ünnepeket kívánunk. ■ Erős vár a mi Istenünk! Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Zoltán ev. lelkész.

TORONTO

Lelkész: Tamásy Éva

Beszolgáló lelkész: Tamásy Zoltán

Templom: 116 Bond Street. Lelkészi hivatal: 3245 West 98th Street, Cleveland, OH 44102-4601, USA; tel. (216) 961-6895. Felügyelő: Dr. Mekis Éva, 34 Langbourne Pl., North York, ON M3B 1A9 (minden posta ideküldendő); tel. (416) 441-9300. Istentisztelet, július-augusztus kivételével, a hó 2. és 4. vasárnapján du. 4-kor.

Szeretettel hirdetjük, hogy nagypénteken, április 6-án délután 4 órakor lesz Istentisztelet úrvacsoraosztással. Egyházunk legnagyobb ünnepén mindenkit szeretettel hívunk és várunk. Lélekben járjuk végig Jézus szenvedéstörténetét és adjunk hálát Neki, hogy miattunk, érettünk, helyettünk halt meg, hogy nekünk életünk legyen. ■ Közgyűlésünket reménységünk szerint április 22-én tartjuk. ■ Krisztus kereszthalála és feltámadása adjon mindannyiunk számára lelki békességet és hitet. ■ Erős vár a mi Istenünk! Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Éva és Zoltán ev. lelkészek.

CLEVELAND – NYUGAT

Lelkész: Tamásy Éva

Templom: West 98th St. és Denison Ave. Lelkészi hivatal: 3245 West 98th Street (44102). Tel.: (216) 961-6895. Istentisztelet a hónap első vasárnapján de. 9:30-kor angolul, minden vasárnap 11:00-kor magyarul, Gyermekistentisztelettel is. Úrvacsoraosztás a hó első vasárnapján és ünnepnapokon.

Szeretettel hirdetem és nagy örömmel, hogy gyülekezetünknek új felügyelője van Fördös Katinak személyében. Köszönjük, hogy elfogadta a gyülekezet meghívását erre a felelősségteljes szolgálatra, hivatásra. Adjon a Jóisten neki bölcseséget, szeretetet.

v. Kemes László főgondnok 50 év és egy napig volt templomunknál felügyelő. Őszinte szívvel köszönjük szolgálatát, hogy ilyen hosszú éven keresztül önfeláldozóan vezette gyülekezetünket. Isten ajon még neki szép, tartalmas életet szeretett családjá körében. Továbbra is kérjük, hogy segítse gyülekezetünket bölcs tanácsával, szeretetével.

Virágvasárnap, április 1-én 11 órakor magyarul, 12 órakor angolnyelvű Istentisztelet. ■ Nagy-pénteken, április 6-án 11 órakor magyarul Isten-

Mindennapi kenyér

Útmutató a Biblia olvasásához

2012 MÁJUS

1. Fülöp és Jakab apostol emléknapja

- 2Korinthus 4:1-6 – János 14:8-14
2. János 8:31-36 – 1Timótheus 2:8-15
3. Róma 8:7-11 – 1Timótheus 3:1-16
4. János 19:1-7 – 1Timótheus 4:1-5
5. Jelenések 22:1-5 – 1Tim. 4:6-5:2

HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA

Heti ige: Zsoltár 98:1

6. 1János 4:7-21 – János 15:1-8
7. Jakab 1:17-27 – 1Timótheus 5:3-16
8. Lukács 19:26-40 – 1Tim. :17-25
9. Róma 15:14-21 – 1Timótheus 6:1-10
10. 150. Zsoltár – 1Timótheus 6:11-16
11. Lukács 22:39-46 – 1Tim.6:17-21
12. János 6:60-69 – 2Timótheus 1:1-12

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

Heti ige: Zsoltár 66:20

13. 1János 5:1-6 – János 15:9-17
14. 1Királyok 3:5-15 – 2Tim 1:13-18
15. 2Mózes 17:8-13 – 2Tim. 2:1-13
16. Lukács 11:1-4 – 2Timótheus 2:14-26

tisztelet úrvacsoraosztással, este 7:30-kor Passióolvasás. ■ Húsvétvasárnap, április 8-án 9 órakor angol-, 11 órakor magyaryelvű Istentisztelet úrvacsoraosztással, a kettő között húsvéti reggeli.

Április 21-én Kányádi Sándor költészetéből tartunk irodalmi estet, este 5:30-kor. Fellép Kis Magyar Kórus, szavaltatok hangzanak el. Utána vacsora, Rakott krumpli és diótorta.

Április 29-én iktatjuk be felügyelői tisztségébe Fördös Katinak, akit a gyülekezet közgyűlésen egyhangúlag megválasztott. Ugyanakkor szintén beiktatjuk tisztségébe Fábian Árpádot, aki szeretettel elvállalta a felügyelő helyettes szolgálatot. Ekkor köszöntjük v. Kemes Lászlót, aki 50 éven keresztül volt ennek a gyülekezetnek a felügyelője. 50 éve pénztáros Salay Steve is. Az Istentisztelet után ebéd lesz. Húsleves, rántott disznókaraj, sült krumpli, uborkasaláta, dobostorta. Ebédadomány 16 dollár.

Köszönet Megyimóri Jánosnak, aki szívesen és nagy szeretettel vállalja továbbra is a szakácsi teendőket. Isten áldása legyen életben és szolgálatban. Mi pedig örülünk, hogy egyre többen jönnek az ebédjeinkre, vacsoráinkra.

Beteg testvéreinkért imádkozunk: Lebach Andreaért, aki kórházban volt, de már otthon van, és szeretettel ápolja Szabó Anikó ■ Tomaschek Margitért, aki súlyos műtétben esett át, még gyenge, jelenleg kórházban van ■ ifj. Kemes Lászlóért, aki rehabilitációs otthonban van, gerincfájdalmak miatt ■ Tomaschek Lászlóért, Borhy Júliáért, Yoniak Jolandaért, és minden kedves betegért, hozzátartozóikért.

Kívánok mindenkinek áldott, békességben gazdag ünnepeket Jézus feltámadása által. Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Éva ev. lelkész.

17. MENNYBEMENETEL ÜNNEPE

Efezus 1:15-23 – Lukács 24:44-53

18. János 18:33-38 – 2Timótheus 3:1-9

19. Efezus 6:18-24 – 2Tim. 3:10-17

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA

Heti ige: János 12:34

20. 1János 5:9-13 – János 17:6-19
21. Ezékiel 11:14-20 – 2Timótheus 4:1-8
22. Lukács 21:12-19 – 2Tim. 4:9-22
23. Lukács 12:8-12 – Títusz 1:1-16
24. Ap.Csel. 1:12-26 – Títusz 2:1-10
25. János 19:21-27 – Títusz 2:11-15
26. Zakariás 4:1-14 – Títusz 3:1-15

PÜNKÖSD ÜNNEPE

Heti ige: Zakariás 4:6

27. Ap.Csel. 2:1-21 – János 14:25-27

28. PÜNKÖSDHÉTFŐ

Ezékiel 37:1-14 – Máté 16:13-19

29. Ap.Csel. 4:23-31 – 1Korinth. 12:1-11
30. Ap.Csel. 8:9-25 – 1Korinth.12:12-26
31. Ap.Csel. 11:1-18 – 1Kor. 12:27-31

2012 JÚNIUS

1. Ap.Cs. 11:19-26 – 1Kor.12:31-13:7

2. Ap.Cs. 18:1-11 – 1Korinth. 13:8-13

SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE

Heti ige: Ézsaiás 6:3

3. Róma 8:12-17 – John 3:1-17
4. Jeremiás 10:6-12 – 1Korinth. 14:1-12
5. Ézsaiás 43:8-13 – 1Korinth. 14:13-25
6. Ap.Csel. 17:22-34 – 1Kor. 14:26-40
7. Efezus 4:1:7 – 1Korinthus 15:1-11
8. Lukács 23:44-49 – 1Kor. 15:12-19
9. 29. Zsoltár – 1Korinthus 15:20-28

PÜNKÖSD UTÁNI 2. VASÁRNAP

Heti ige: Lukács 10:16

10. 2Korinth. 4:13-5:1 – Márk 3:20-23
11. Lukács 10:1-16 – 1Korinth. 15:29-34
12. 130. Zsoltár – 1Korinthus 15:35-49
13. 1Tessz 2:1-12 – 1Korinth. 15:50-58
14. János 21:15-19 – 1Korinth. 16:1-12
15. Lukács 22:24-30 – 1Kor. 16:13-24
16. Filippi 1:12-18 – 1Királyok 12:1-19

PÜNKÖSD UTÁNI 3. VASÁRNAP

Heti ige: Máté 11:28

17. 2Korinthus 5:1-15 – Márk 4:26-34
18. Példabesz. 9:1-10 – 1Kir. 12:20-32
19. 2Mózes 2:11-25 – 1Kir. 12:33-13:10
20. 1Sámuel 1:1-11 – 1Kir. 13:11-34
21. Máté 15:29-39 – 1Királyok 14:1-20
22. Lukács 23:39-43 – 1Kir. 16:29-17:6
23. Jeremiás 31:7-14 – 1Kir. 17:7-24

PÜNKÖSD UTÁNI 4. VASÁRNAP

Keresztelő János emléknapja

Heti ige: Lukács 19:10

24. 2Korinthus 6:1-13 – Márk 4:35-41
25. Az Ágostai Hitvallás emléknapja
Efezus 2:4-10 – János 15:1-11
26. 133. Zsoltár – 1Királyok 18:1-24
27. János 5:1-16 – 1Királyok 18:25-40
28. Máté 18:15-20 – 1Királyok 19:1-21
29. Péter és Pál apostol emléknapja
1Korinthus 3:16-23 – Márk 8:27-35
30. Róma 8:1-6 – 1Királyok 21:1-16 L.RCL